

עלון ישיבת "תפארת מוהרא"ש" תפארת השבת

נא לא לעיין בשעת התפילה וקריאת התורה | עורך: יעקב נאור

זמני היום

דף היומי:
בבלי: מנחות צח
ירושלמי: פאה-לו'
תוספתא: כלים
מציעא-יא'

זמני השבת:
הדלקת נרות
40 דקות לפני: 15:56
צאת השבת
ר"ת: 17:48
שקיעה: 4:35
זריחה: 6:17
לפי אופק יבנאל

ציאות מוהרא"ש

ב. חסדו יתברך גבר עלי, ובזכויות חנם עזר לי, אחרי כל הצרות והיסורים קשים ומרים והתלאות הרבים שעברו בימי חי, להגיע אל המנוח הוא להנחלה, ונתן לי את המקום הנפלא הזה "יבנאל", אשר כל חשקי וכסופי הוא להפוך אותה ל"עיר ברכב" – שיכנסו לגור בה כל אנשי שלומנו, ותהיה עיר של תורה ותפלה, צדקה וחסד, יעזרי הקדוש-ברוך-הוא עוד לראות את זה בעיני הבשר, בחיים חיותי בעלמא הדין, ועל-כל-פנים אתם תשתדלו בכל מיני אפנים לעשות רצוני להכנס לגור בה, ואני מבטיח לכל אחד ואחד שיכנס לגור בעירה הזו, שיהיה לו דירה של עצמו, וגם פרנסה ברווח, ולא יחסר לו שום דבר ברוחניות ובגשמיות, ויראה בנים לבני יראים ושלמים.

ג. היות שזכני הקדוש-ברוך-הוא לבנות בית-דירה ובית-המדרש קטן ומקוה טהרה, רצוני וחשקי שישאר למען זכות הרבים, ובשום פנים ואופן לא למכר את זה, כי את הבית הזה בנה לי הקדוש-ברוך-הוא עם נסים נגלים ממש, ויזכני השם יתברך, שבית זה ישמש לאכסניה למשיח צדקנו, אשר בא יבוא ולא יאחר ביום המיעד

לו ממנו יתברך, ויתגלה פה בגליל התחתון, "יבנאל" עיר ברכב. ועל כן בני וחתי! אתם ראו להיות האחרים על זה, וכלכם תהיה לכם זכות בזה להתאכסן בו, או לגור בו, אבל לא למכר את זה בשום פנים ואופן! וכן אף אחד מכם שלא יתפס את זה, ויבוא בטענה שקבל את זה בירשה, לא! אל תאמרו כן, אלא זה שיק לכלכם, ואין לאחד מכם רשות לדחות את זולתו. וכן אני רוצה לבנות בחצר בית-דירה, בית-המדרש ענקי, למען זכות הרבים, ויזכני הקדוש-ברוך-הוא לראות את זה עוד בחיים חיותי בעיני הבשר. וגם את זה לא תמכרו ולא תשתמשו לצורך פרטי, אלא למען זכות הרבים, שיהיה מקום תורה ותפלה לכל אנשי שלומנו היקרים הדדים בעירה הזאת. וכן זכני הקדוש-ברוך-הוא לכתב שתי ספרי תורה-אחד לזכותי ואחד לזכות זוגתי, לזאת תראו להעבירים בבית המדרש שלי ב"יבנאל עיר ברכב" ושישאר שם ולא למכרם

דבר ראש הישיבה

הרב הלל אמדי שליט"א:

פרשתנו נכתב שכאשר יעקב אבינו הגיע להר המוריה ורצה ללון שם לקח מאבני המקום ושם מסביב לראשו מפני שהיה ירא מחיות רעות ולכאורה הרי לא הציל בזה את שאר הגוף ונאמר בזה כמה יישובים ואנו נענה כדרכנו על פי הרמז שברגע שראשו של האדם שמור מהחיות רעות שהם המחשבות הפסולות וכלי המשחית ממילא כל גופו שמור. זיכנו ה' יתברך להיכנס לחודש כסליו חודש בו יחול חג החנוכה הבעל"ט בו החשמונאים מסרו וחרפו נפש ע"מ לעמוד על המשמר בעניין הקדושה וכידוע שבחנוכה גזרו על עניני הרוח ואילו בפורים גזרו על הגוף להשמיד להרוג ולאבד כמבואר במשנה ברורה בשם הלבוש בתחילת הלכות חנוכה.

וכאן צריך ביאור מדוע בגזירת אנטיכוס לא הסתפקו בתפילה ובתענית אלא חרפו נפשם למות במלחמה ממש ואילו בגזירת המן לא עלה על דעתם להילחם בכח הזרוע נגד המן אלא הסתפקו בתפילות וצומות?

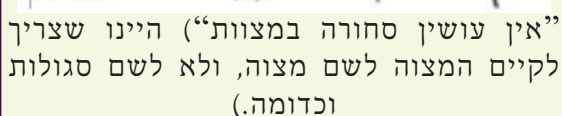
מבאר ר' אלחנן וסרמן זצ"ל שטעם החילוק הוא מפני שבפורים הגזירה הייתה על הגוף זוהי הנהגה הנקראת "מעשה ה'" שתכליתה להחזירו למוטב ובאופן זה אין מקום למלחמה והיא לא תצלח אלא הדרך היא לשוב אל ה' בתפילה ובצומות, אבל אם הגזירה היא על נפשות להעביר את ישראל על דתם אין הנהגה זאת נקראת "מעשה

ה' "אלא "מעשה שטן" וזהו מאבק של הסיטרא אחרא של כוחות הרשע בעולם ומטרתו היא לגרום לעם ישראל להתקרב אל הגויים וללמוד ממעשיהם וכדי להחליש כח זה צריך שעם ישראל ימסרו עצמם למלחמה ממש. וזה ודאי מוסר עבורנו בדור זה שניתנה רשות לסט"א לטמא את בני" עם כל מיני מכשירים פסולים למיניהם אשר רבים חללים הפילה ומשפחות שלימות חרבו עקב כך ומי יגיד שלי זה לא יקרה. וכאן צריך להבין שצריך לצאת במלחמת חורמה ובפרט להשגיח בעין פקוחה על הילדים מה הם רואים ומה הם שומעים ועם מי הם מסתובבים ולא לומר אני מתפלל עליהם כאן זה לא רק עניין של תפילה אלא לצאת למלחמה במסירות נפש ולא יאמר אדם לא נעים לי לריב עם אנשים עם משפחות וכדו' אלא יקיים בעצמו צא והלחם בעמלק שרוצה לקרר את עם ישראל ולמותר לציין שאם חס ושלום הוא מחזיק מכשיר מעין זה עליו להעבירו מן העולם או לקבל היתר הילכתי מרב להחזיק באופן מבוקר ומסונן ברמה גבוהה. וזה מה שכתבנו בראשית דברנו. וכמה הזהירנו מוהרא"ש צוק"ל על ענין זה לשמור על ילדינו כבבת עינינו וגם בפרשתנו רואים כיצד יעקב פחד מההתקרבות ללבן הרשע אף שהיה "סבא" של בניו ובמקרים מעין אלה צריכים זהירות בכפלים. שבת שלום ומבורך.

כתב ידו של מרן רב חיים קניבסקי שליט"א

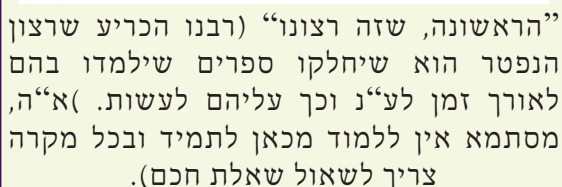
לכבוד מרן שליט"א

והשיב לו:

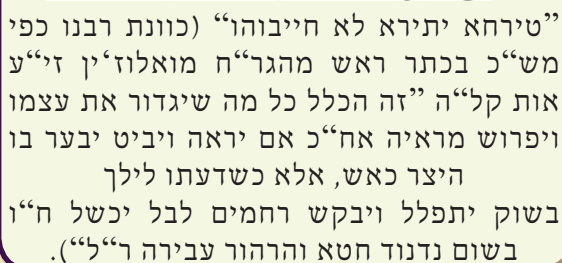
לכבוד מרן שליט"א

והשיב לו:

לכבוד מרן שליט"א

והשיב לו:

תשובה: כתבו הפוסקים שכל עוד נשאר לפניו מהפרי הראשון שלא בירך עליו יכול לברך כעת כי עדיין השמחה נמשכת אבל אם כבר סיים את אכילת הפרי ורוצה כעת לקחת פרי נוסף לא יוכל לברך עליו שהחיינו מיכן שאין לו כבר בכך שמחה גדולה כ"כ גדולה כמו הפעם הראשונה

האלישיך הקדוש בספרו תורת משה דרש פסוקים אלו בדרך רמז "על שלשלת הדורות בגלות שגליו מארצנו: יעקב אבינו ראה מחזה נבואי "וירא והנה באר בשדה "באר" ובית המקדש משם היו נובעים המים החיים כל השפע וכל הטוב שבעולם והיכן נמצאת "באר" זו?

"בשדה" שהרי נאמר על בית המקדש: "ציון שדה תחרש" והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים עליה-אלו הכהנים, הלויים והישראלים, שכולם נכללו בתואר "צאן" ולשם מה הם באים לשם כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים-כי מבית המקדש, כאמור, היו מקבלים את כל השפע הן הגשמי והן הרוחני, יסוד גדול זה, נלמד מהמעשה שארע עם רבי שלום שבדרון זצ"ל:

בימי קום המדינה הנוער ברובו נסחף לתנועות ההתנגדות לבריטים, ר' שלום שראה זאת, קם יחד עם קבוצת אברכים אספו בני נוער והקימו מסגרות תורניות. אחד הבחורים שהגיע קבוע לשיעורי התורה החל להחסיר יום יומיים ר' שלום הלך לבית הנוער ושאלו מה יום מיומיים מדוע אינך מופיע בשיעור שמא נפלת למשכב, לא חלילה יש לי סיבה צדדית שמונעת ממני להשתתף בשיעור ר' שלום התעניין מה הסיבה לכך והנער סרב לגלות ר' שלום הפציר בעדינות ובקשו לספר לו את סיבתו והנער נכנע וסיפר שהוא הולך כל ערב למשחק כדורגל, ר' שלום התעניין מה סוד האושר במשחק הכדורגל "התלמיד ענה שהוא יסביר, המשחק בנוי על שתי קבוצות המשחקות אחת מול השנייה ואם נרצה להגדיר ניצחון נאמר שמי מבקיע גול הוא המאושר, זאת אומרת בצידי המגרש יש שער גדול הוא מי שבוטט בכדור ומכניסו לשער הוא המנצח. ברגע שהכדור נכנס לשער הוא הרגע של המשחק!"...

ר' שלום העמיד פני תם כאילו אינו מבין כלל בכדור ושאל אותו: "מה החכמה להכניס כדור לשער בא איתי והראה לך איך אני בועט עשרים כדורים במהירות הבזק לשער". הבחור חייך: "את העיקר שכחתי לספר לרב! ליד השער עומד שומר והוא מונע ממך להכניס את הכדור לשער והחכמה היא לבלבל אותו ולהכניס את הכדור לשער".

"אני רוצה להבין" שאל הר' אותו שומר לא הולך לישון? הוא ליד השער עשרים וארבע שעות ביממה, אוכל שם וישן שם?"

"מה פתאום!" ענה הבחור: ודאי שהוא הולך לישון הוא עומד שם רק בזמן של המשחק ואחר כך הוא חוזר לחיי היום יום". אם כך שאל הרב שלום "מה הבעיה נבוא שהשומר הולך ונבקיע את השער ללא שום בעיה..."

הגביה את קולו: "דווקא משום שהשומר הלך ואין קושי להכניס את הכדור אין זה חכמה להכניס את הכדור החכמה היא רק בשעת הקושי שעומדים במגרש שחקני הקבוצה היריבה ומנסים בכל כוחם למנוע את הבקעת השער. אם הצלחתה אז להבקיע את השער זאת ההצלחה!"

ר' שלום נעמד על רגליו, הביט על הבחור ואמר בקול: "שמעו אוזנך מה שפיך מדבר. אם לבוא לשיעור בשבוע הבא זו גבורה! אתה הרי רוצה ללמוד, בשבוע הבא לא יהיה לך שום מניע לבוא לשיעור, אם כך, החכמה אינה גדולה במיוחד החכמה הגדולה שיש מפריע שעומד בשערי בית המדרש ומונע את הכניסה. בשעה זו, נקודת האושר היא להבקיע את השער!"

כשבאים ימים "שאינ בהם חפץ", שהיצר הרע שוב אינו שולט - אז אין זו חכמה גדולה להימנע מעברות. כל מה שניתן לנו היצר הרע, הוא כדי שנעמוד בניסיונות ונקבל עליהם שחר.

נכתב על ידי הבה"ח א.ש. דין

"אכן יש ה' במקום הזה ואנוכי לא ידעתי" (פסוק ט"ז)

ביאר רבי שמשון מאסטרופולי זצ"ל, שהרי יש ארבע פרצופים חקוקים בצידי המרכבה העליונה: אריה, כרוב, נשר, ואדם-הוא יעקב אבינו באומרו: "אכן יש ה' במקום הזה"-מכבר ידעתי כי חקוקים בכיסא הכבוד, אכ"ן אריה, כרוב, נשר. אולם "ואנוכי לא ידעתי" אנ"כי, אריה, נשר, כרוב, יעקב. שאני במרכבה הקדושה זאת לא ידעתי, כי רק עתה בחלומו ראה את המרכבה ונוכח כי גם דמותו חקוקה בכיסא הכבוד. (פניני שבת, ויצא) כתב: הבה"ח מנחם זאב עטייה

פניני הנחל

מדוע נישק הצדיק את המכתב ששלח לו תלמידו?

מה אומר לך, ידידי היקר, ממש חיים חדשים נפחת בי, במה שכתבת שאתה חזק מאוד מאוד בשיעורים קבועים כסדרן בכל יום, וכן אתה מתבודד עמו יתברך בכל יום.

ועיקר שמחתי שמצאתי את שאהבה נפשי, שתהילה לאל, התחלת להשפיע על חבריך, שגם הם יעשו לעצמם שיעורים כסדרן בתורה הקדושה כדרכו של רבנו ז"ל וכן יתבודדו בכל יום, אין אתה יכול לשער את שמחתי בעבור זה, עד שנשקתי את מכתבתך מרוב שמחה, ואני מחייה את עצמי בזה מאוד מאוד, כי אין דבר גדול בעולם יותר מזיכוי הרבים, אשר בזכות זיכוי הרבים יעזור לך ה' יתברך, וימלא משאלות לבך לטובה... ועל כן כשכתבת לי שאתה מדבר עם אחרים, ומשפיע עליהם לדבר עמו יתברך, החיית את נפשי עד מאוד, עד שנישקתי את מכתבך. ונזכרתי הנהגתו של רבי אברהם בר' נחמן ז"ל, שהיה נוהג כשהיה מקבל מכתב מארץ ישראל היה מנשקו, והחיה את עצמו בזה אה! מכתב מארץ ישראל.

ולא מצא מקום אחר להניחו, כי אם בכיס הטלית והתפילין שלו, כל כך היה חשוב אצלו כל דבר שבא מארץ ישראל.

(אשר בנחל, כרך יז, מכתב ב' תנט, תשלז)

שמעתי פעם מרבי לוי יצחק זצ"ל, כי המלך נפוליון היה מצליח במלחמה ושלחו לראות ולהתוודע במה כוחו ומה הסוד של נצחונו, ונתגלה - כי בחזית הראשונה במקום שהוא כובד המלחמה, שם מנגנים מקהלות מערבות קול כלי הזמר, וזה עיקר הצלחתם. על כן, חמדת לבבי, אם אתה רוצה לנצח את היצר הבושר בך, זהו רק על ידי תוקף שמחה.

(אשר בנחל, כרך יז, מכתב ב' תסד, תשלז) לוקט ע"י הרב דן כהן

וזאת התורה על הפרשה

"וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלוקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנוכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלוקים"

ויש להתבונן איך יעקב עושה תנאי עם הקב"ה שאמר שאם ה' יתברך יהיה איתו וישמור עליו ויתן לו לחם לאכול ובגד ללבוש וישיבהו בשלום, אז והיה ה' לי לאלוקים וכי לפני זה ה' לא היה לו לאלוקים???

אלא יש לומר על פי המבואר בדברי רבנו ז"ל (ליקוט"מ חלק א' סימן א') שיעקב היה נמצא במדרגה להסתכל תמיד על השכל והחכמה האלוקית שיש בכל דבר שתמיד קישר את עצמו אל ה' יתברך ובכל מקום מצא אתו יתברך וזה מדרגת הצדיקים המופלגים שתמיד דבקם בה' יתברך ומאיר להם האור של ה' יתברך וזאת משום שהם כל כך דבוקים בה' יתברך כמו שתי דפים המודבקים ע"י דבק שגם אם ינסו להפרידם זה מזה בהכרח יהיה שאחד ילך עם השני ולא יתפרידו זה מזה כלל וזה מה שאומר דוד המלך בפסוק "אם אסק שמיים שם אתה ואציעה שאול הנך" שגם במקומות הכי גבוהים שזה 'שמיים' וגם במקומות הנמוכים ביותר שזה 'שאול' שם הצדיק נשאר דבוק בהקב"ה ממש כמו הדוגמא של הדפים הנ"ל כמו שכתוב (משלי ד') "ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום"

וזה שכתוב וידר יעקב לאמר שעשה נדר שכך יתרגל להתנהג תמיד ולא שעשה תנאי עמו יתברך וזה אם יהיה אלוקים עמדי שה' יהיה איתו ותמיד יסתכל על השכל האמיתי שבכל דבר ע"י זה 'ושמרני בדרך הזה אשר אנוכי הולך' כי כל זמן שאדם חושב תמיד ממנו יתברך ע"י זה ה' תמיד משגיח עליו ושומר אותו בדרך אשר הוא הולך בה וזה 'ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש' והקב"ה ודואג לו לפרנסה בשפע ולו חסר לו דבר

כי כשאדם מרגיל את עצמו לחשוב רק ממנו יתברך אז לא חסר לו שום דבר ויש לו תמיד לחם לאכול ובגד ללבוש וצריך להיות חזק ללכת בדרך הזו להסתכל תמיד רק על החיות אלקות שיש בכל דבר ולמצוא אותו יתברך בכל מה שעושה וזה 'ושבתי בשלום אל בית אבי' שבשמים שזה בחינת "ותשחק ליום אחרון" שיגיע הזמן שהנשמה תצטרך לעזוב את זה העולם ולהיפרד מהגוף הגשמי ואם אדם תמיד יהיה חזק בדרכו שתמיד מתחילת דרכו ועד סוף יהיה רק דבוק בו יתברך אז יזכה והיה ה' לי לאלוקים, שירגיש תמיד את הקב"ה והשגחתו יתברך שזה סוד שם הוי"ה, תהיה מקושרת ומחוברת ומיוחדת לאלוקים, שירגיש שגם איך שמתנהגים עמו הוא גם כן השגחתו הפרטי פרטית. וכך כל אחד מישראל צריך להתנהג ואז כל חיו יהיו חיים רוחניים, אפילו עם עובר מה שעובר, והבן למעשה. נכתב על ידי הבה"ח שמעון סלמה

❖ בליל שישי האחרון יצאו הבחורים לפעילות מיוחדת במתחם הצימרים של משפ' גרמא עם ברכת ג'קוזי ענק וכן משחקים מעניינים ומאתגרים הישיבה ערכה סעודה בשרית על האש וב"ה הבחורים חזרו מרוצים ושמחים במיוחד. כאן המקום להודות למשפ' גרמא תחי' על האירוח הנפלא.

❖ עקב המצב הקשה בארצנו אשר לצערנו שומעים מיקרים קשים ומזעזעים הוכרז בשיבתנו חיזוק בנושא "דיבור בשעת התפילה" אף במקומות שמעיקר הדין אין בהם איסור וזאת כידוע שגדולי ישראל מזמן מלחמת העולם התריעו שזה הדבר שגרם ל"ע שסר הקב"ה מעמ"י, וב"ה הבחורים לקחו את הדברים במלוא הרצינות ומשתדלים לא לדבר כל זמן התפילה. ברוכים יהיו.

סיפור לשבת

האיש המבוגר, שבזכותו התמסד כל העניין הזה - הוא סגן ראש המועצה שלנו, ואני חושב שאם כל המנהיגים שם למעלה היו כמוהו - היינו נראים אחרת. זה בן אדם שרואה את כולם כשווים לו, ולא כנחותים ממנו.

ארבע השנים האלה שינו את החיים שלי. השתכנעתי לעבור כל מיני קורסים והשתלמויות בחינוך ובפסיכולוגיה. בהתחלה התביישתי בדברים האלה. אחר כך ראיתי שיש בהם הרבה חוכמה. היום אני נקרא: "מדריך חבורות רחוב". כאילו, מחנך כזה. מקבל מהעירייה משכורת, ובכל פעם שיש בעיות עם בני נוער - מזמינים אותי, וכל הפסיכולוגים הגדולים שותקים ושומעים טוב טוב מה יש לי לומר. אני קורא בספרים שלך על בעיות של נערים, ואני רוצה לומר לך שכל מה שצריך זה למסור את הטיפול בהם, למישהו שיש להם אמון בו. צריך לקחת מישהו שאינו מהממסד, אבל יש לו אחריות, והוא יגשר בין הנערים שאיבדו את האמון לבין אלה שרוצים לעזור להם. ובהזדמנות הזאת, יש לי מילה טובה לסגן ראש המועצה, האיש שבעצם שיקם אותי, בכך שנתן בי את האמון שאוכל לעבוד עם ילדים. הוא האבא השני שלי, ואולי בעצם הראשון. בעולם השחור שלנו, הוא נקודה לבנה. הוא המלאך הפרטי שלי. שאלוקים ישלח לו הרבה בריאות ואריכות ימים.

סוף....

אחרי כמה ימים, באמת הזמינו אותי לפגישה נוספת. ישבו שם האדון המבוגר, ועוד שתי עובדות סוציאליות, והם אמרו שהם רוצים לעשות יחד איתי "פרויקט נסיוני". הם יבנו לי בחזרה את האורווה, ואני אוכל להמשיך ולעבוד עם נערים. הם אפילו יפנו אליי נערים חדשים - ואני אתפעל אותם, כמו שתיפעלתי אותם עד עכשיו. אמרתי להם: "רגע רגע, מה העניין הזה עכשיו? אני לא לישכה, ולא מפנים אליי נערים. מי שרוצה בא, וצריך לעמוד בחוקים שלי. לא מתאים לי שיביאו לי כל מיני ילדים בלי להתייעץ איתי." הייתי חייב להבהיר להם, שאני עובד לפי החוקים שלי, ואם אעבוד לפי החוקים שלהם - זה יצליח בדיוק כמו שהם הצליחו איתם. זאת אומרת - ייכשל. "אתם רוצים שאמשיך?" אמרתי. "אז תנו לי לעבוד עם הלב, כמו שאני מבין. לא שאני פסיכולוג גדול, אבל מהסבל שלי בחיים, אני יכול להבין את הסבל של האחר, ולא כמוכם שיושבים על סיר הבשר." הם התייעצו קצת, ואחר כך נכנעו לגמרי. "טוב, אנחנו נבנה לך את האורווה, ואתה תפעל לפי החוקים שלך, אבל תעשה את זה בתאום איתנו." הלכתי משם ולא האמנתי. חשבתי שהם צוחקים לי, אבל אחרי כמה ימים, הגיעו באמת כמה פועלים ובנו לי אורווה יפה, עוד יותר ממה שהייתה. בהתחלה עבדנו בחשדנות, אבל לאט לאט הקרח הפשיר, ואני התחלתי לעבוד איתם בשיתוף פעולה. כבר ארבע שנים נמשך הסידור הזה. הילד הראשון שאיתו עבדתי - הפך לנער רציני, לומד במוסד מכובד. הוא כמו הבן שלי, והוא גם עושה לי כבוד בהתאם. ולא רק הוא, בערך עשרים נערים עברו תחת הידיים שלי, ולפחות 17 מהם יצאו בני אדם.

מילתא דבדיחותא

בבית הכנסת הרפורמי נערכו מספר ישיבות ארוכות, ובהן ניתנה לכל החברים זכות להביע את דעתם. לבסוף הם החליטו לקבל את הסנאים כחברים בקהילה. עכשיו הם רואים אותם רק בראש השנה וביום כיפור.

"הצלחתי לסגור תיק שהיה פתוח במשך עשרים שנה", אמר בנאווה עו"ד צעיר לאביו, שבוע לאחר שהצטרף למשרדו של האב. "אם היית קצת יותר חכם", השיב האב, "יכולת גם אתה להתפרנס עוד עשרים שנה מהתיק הזה".

כל המעוניינים להקדיש עלון זה להצלחה לרפואה או להבדיל לע"נ וכדומה ניתן לפנות לראש הישיבה בטלפון:

0533191403

כמו כן לשמיעת השיעורים של ראש הישיבה ניתן להתקשר לקו ישיבה

שםספר: 079-575-6689

כמו כן ניתן לקבל את העלון במייל: 4257869@gmail.com

חידוונים

1. נאמר בפסוק בפרשתנו "והבן זאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלוקים" ולכאורה קשה הרי אבן זה לשון נקבה ויהיה זה לשון זכר והיה צריך לומר תהיה בית אלוקים???
2. "וכל אשר תיתן לי אעשרנו לך" מה יעקב בא לרבות במילה "בכל" שגם יעשה ממנו אף שאין רגילות לעשרו ואין חיוב לעשרו?

תשובות לפרשת תולדות:

1. תשובה: כי נח לא זיכה את דורו אלא רק את עצמו ואילו יצחק זיכה גם את דורו ואת כל הדורות הבאים אחריו וממילא נחשב שהעמיד הרבה תולדות.
2. תשובה: כי עשוי עשה הסכם אם יצחק שהוא יעשה את הקול כמו יעקב כי חשב שאולי יעקב גם יעשה רמאות בשביל לזכות בברכות וממילא כשיצחק שמע את קול יעקב והידיים היו כמו של עשוי ממילא זה היה כמו ההסכם ולכן ברכו.

ניתן להפיק את התלבוט בקו פליטה למספר: 0795756689
המלחה: 30102

לבוגר ישיבתנו האברך החשוב נפתלי מימוני לרגל הולדת בנו שיזכה לגדלו לתורה ולחופה ומעשים טובים